

РЕШЕНИЕ

№ 26463

гр. София, 30.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4135** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Н. Т. Т., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-000393 от 27.01.2026г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на жалбоподателя за нарушение, подлежащо на санкция по реда на чл.175, ал.3 от ЗДвП, е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.

Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт, поради допуснати съществени процесуални нарушения неправилно приложение на материалния закон. При издаване на акта не били съобразени всички факти и не била изяснена фактическата обстановка.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР, чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва жалбата и моли за присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 10.01.2026 г. срещу Н. Т. Т. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУН) GA № 3557769 с които са му предявени обвинения за нарушение по чл. 140, ал.1, пр.1; чл.6, т.1, пр.2; чл.100, ал.1, т.1 и чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП за това, че на същата дата около 21:21

часа, управлявайки в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица] лек автомобил „Джип Компас“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на С. Т., на кръстовището с [улица] навлиза и преминава на червен сигнал на светофарната уредба. При направена справка се установява, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП на 06.01.2025г. и водачът не представя СУМПС и СРМПС за автомобила.

На същата дата въз основа на съставения АУАН GA № 3557769 полицейски инспектор в отдел „Пътна Полиция“ - СДВР П. Х. П. е приложил спрямо Н. Т. Т. принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП - временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца. Като основания за издаване на заповедта е посочено, че на 10.01.2026г. около 21:21 часа, лицето управлява в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица] лек автомобил Джип Компас с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на С. Т., като автомобилът е със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП на 06.01.2025г. – нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, за което се предвижда наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ по чл.175, ал.3 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП (редакция ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. министърът на вътрешните работи на основание чл. 165 от ЗДвП е определил да осъществяват контрол по ЗДвП следните основни структури на МВР: 1. Главна дирекция "Национална полиция"; 2. Главна дирекция "Гранична полиция"-в района на аерогарите; 3. Областните дирекции на МВР и Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. От своя страна, на основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. /л. 22/, е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, сред които по т. 1 полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. В такова качество е издадена и оспорената заповед, видно от приложената на л. 21 заповед № 513з-9685/13.09.2024 г. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон.

Нарушението, заради което е приложена процесната ПАМ спрямо жалбоподателя Т. е това, че е управлявал автомобил, чиято регистрация била служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, считано от 06.01.2026 г.

Цитираната норма на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП от своя страна в редакцията си до изм., бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г., предвиждала, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Т.е. за да произведе действието посочено в ЗДвП, прекратяването е необходимо уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и уведомление от ПП на

собственика на пътното превозно средство.

Посочената норма на 143, ал. 10 от ЗДвП и тези, с които тя систематично и смислово е свързана са променени и считано от 07.09.2025 и към датата на издаване на процесната ЗППАМ не изисква уведомление на собственикът на МПС. Това обаче е така, защото такова уведомление дължи информационният център по чл. 574, ал. 10 от КЗ, считано от 01.08.2025. Нормата чл. 574, ал. 10 от КЗ предвижда, че информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка.

Според ал. 11, компетентните органи по ал. 1 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство. В тази връзка Информационният център обменя информация с компетентните държавни органи, които:

1. (изм. – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 1.08.2025 г.) регистрират превозните средства в Република България;
2. осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата;
3. осъществяват контрол върху лицата, извършващи периодичен преглед за техническата изправност на пътни превозни средства;
4. осъществяват контрол върху обществения превоз на пътници и товари.

Според ал. 12, данните от Информационния център – до доказване на противното, удостоверяват застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или "Злополука" на пътниците, началната и крайната дата на покритието, регистрационния номер и номер на рама (шаси) на превозното средство.

По делото няма доказателства, че към дата на издаване на процесната ЗППАМ такова уведомление от информационния център за прекратяване на регистрацията да е било изпратено до собственика на автомобила, за да се изисква такова знание и у неговия ползвател, поради което не може да се приеме, че е налице извършено от него нарушение на 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, а това да обоснове и прилагането на процесната ПАМ на това основание. Още по-малко това може да се отнесе към ползвателя му, който не е негов собственик. При наличие на поставени регистрационни табели, той няма как да провери и да разбере, че МПС е deregистрирано.

Следва да се има предвид, че видно от представената справка в ИИС на МВР служебната регистрация на автомобила е била възстановена на 22.01.2026г., с което обективно нарушението е било прекратено. След като това е така е напълно безпредметно отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо него придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има. По изложените мотиви съдът намира жалбата за основателна, което налага отмяната на процесната ЗППАМ.

При този изход на процеса разносики се следват на жалбоподателя, който обаче не е претендирал присъждането им, поради което и съдът не следва да се произнесе в този смисъл.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 78 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Т. Т., ЕГН [ЕГН] Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-000393 от 27.01.2026г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.

СЪДИЯ: